

Ved Sammenligningen mellem de forskellige Amter er det paafaldende, at et Forhold, der omtales hyppigt i et Amt, lades ganske eller næsten uomtalt i andre Amter. Dette kan naturligvis tildels bero paa virkelig tilstedeværende lokale Forskelligheder (f. Eks. Ønsket om den særlige sønderjydske Fattiglovgivnings Ændring i Overensstemmelse med de udenfor de sønderjydske Landsdele gældende Regler, et Ønske, der overvejende har fundet Udtryk i de fra de sønderjydske Landsdele stammende Besvarelser). Særlig beror det nævnte Forhold dog paa de foran omtalte Fælles-Besvarelser, der i visse Tilfælde har ført til, at et Ønske om en given Ændring er blevet fremsat af et stort Antal Kommuner i et enkelt Amt, men ellers ikke har fundet Udtryk i nævneværdig Grad. Dette kan sikkert ikke betyde, at der i Virkeligheden er en til de talmæssige Angivelser svarende Forskel mellem de forskellige Amter, men maa i alt væsentligt tages som Tegn paa, at Besvarelserne ikke overalt er afgivet paa samme Grundlag eller efter samme Principper, og det følger heraf, at man kun med stor Forsigtighed kan tage Antallet af Besvarelser af et givet Indhold som Udtryk for Styrken af det derved udtalte Ønske.

Forinden de under de enkelte Spørgsmaal i Kommissionens Spørgeskema anførte Svar nærmere omtales, skal det her — navnlig paa den Foranledning, som Sogneraadenes Besvarelser giver — nævnes, at Skemaerne i et ikke ringe Omfang indeholder *almindelige* Udtalelser om den sociale Lovgivning, Udtalelser der vel ikke direkte er Svar paa noget af de stillede Spørgsmaal, men som dog bidrager til at vise, hvorledes den omtalte Lovgivning bedømmes.

Af mindre Interesse i denne Forbindelse er de Anker, der rettes mod den Maade, hvorpaa den sociale Lovgivning *administreres*, idet saadanne Anker formentlig falder udenfor Spørgeskemaets Rammer. Her skal nævnes de hyppigt forekommende Klager over, *at* der fra Politimyndighedernes Side formentlig ikke gaas tilstrækkelig hurtigt og energisk frem overfor Alimenterne, *at* der — navnlig i Sager vedrørende Invalidere — ikke tages tilstrækkeligt Hensyn til de af de kommunale Myndigheder afgivne Erklæringer, og *at* de ministerielle Cirkulærer (»de evindelige Cirkulærer, hvoraf man aldrig ved, hvad der er det sidste«) ved deres Antal og Vanskeligheden ved at udrede deres indbyrdes Sammenhæng volder de kommunale Myndigheder stort Besvær.

Større Interesse knytter der sig til de almindelige Anker mod den bestaaende *Lovgivning*, baade dennes tekniske Indretning og dens sociale og økonomiske Virkninger.

Hvad angaar det første Punkt, Lovenes *tekniske Udformning*, udtales det hyppigt, at Lovgivningen er for indviklet, og bør simplificeres, *at* de enkelte Love bør gøres mere kortfattede og klare, *at* Lovene er for mange, *at* den samlede Forsørgelseslovgivning bør samles i en enkelt Lov, *at* Lovgivningen ikke bør ændres for tit, o. s. v. Lignende Udtalelser fremsættes ogsaa af nogle Amter, særlig Præstø og Haderslev Amt, der tilraader en Kodifikation af den samlede Forsørgelseslovgivning. I denne Forbindelse skal det anføres, at det af adskillige Kommunalbestyrelser udtales, at der ikke ønskes flere Love end de allerede eksisterende. Dette er i nogle Tilfælde alene Udtryk for det samme Ønske, som lige er nævnt, at Lovgivningen ikke bør gøres mere kompliceret ved Tilføjelsen af nye Lovbestemmelser. I andre Tilfælde, betyder det derimod at man ikke ønsker at bindes af Lovbestemmelser paa Omraader, hvor det praktiske Liv normalt vil føre til en hensigtsmæssig Ordning; dette gælder f. Eks. et stort Antal Besvarelser af Skemaets Spørgsmaal 5, hvor det atter og atter udtales, at faste Regler for et Samarbejde mellem de forskellige administrative Organer ikke ønskes gennemført ved Lov.

Et andet Udtryk for det samme Ønske er de hyppigt forekommende Udtalelser om, at man ønsker Lovgivningen indrettet saaledes, at *det kommunale Selvstyre* respekteres i højere Grad, end det nu er Tilfældet. Det er aabenbart, at der er en ret udbredt Modvillie mod Systemet »faste Takster«, idet den enkelte Kommunalbestyrelses Adgang